

PERSIAN

ב בשבת
ושבע מאות
מתא
לחדש
שנת חמשת אלפים
לבריאח עולם למען שאנו מעין פה

אנו סהדי איך החתן
אמר לה לכלה

הזי לי לאנתו כדת משה וישראל, ואנא במימרא ובסיעתא דשמיא אפלה ואוקיר ואזון
ואפרגס ואכלכלל ואסובר ואכסה יתיכי כהלכת גוברין יהודאין דפלהין ומוקירין זעין
ומפרגסין ומכלכלין ומסוברין ומכסין ית גשיהון בקושטא, ויהיבגא ליכי כסף
זוזי דהזו ליכי, ועלי מזוגיכי וכסותיכי וסיפוקיכי ומגדע יתיכי כאורח כל ארעא.
ועביאת כלתא דא זהות ליה לאנתו. ודא גרזניא דהגעלת ליה קיבל
עליו חתן הגזכר זקוקים כסף צרוף, זהודה שקבלם ועלו
ובאו לרשותו במושלם עד סוף פרוטה אחרונה, והוסיף לה איהו מדיליה עוד
זקוקים כסף צרוף, עד שעלה סך הכל זקוקים כסף
ורצה זהעלם על עצמו כגסי צאן ברזל שאם פחתו פחתו לו ואם הוסיפו הוסיפו לו.
וכך אמר החתן הגזכר, אחריות וחומר וחזוק שטר כתובתא דא קבלית עלי ועל
ירחאי בתראי ועל כל שפר ארג גכסין וקעגין דאית לי תחות שמיא מקרקעי ואגבן
מטלטלי דקנאי ודאקגה כולהון יהון אחראין וערבאין ומשועבדין שעבוד גמור ושלם
כתקנת חכמים ז"ל להתפרעא מנהון שטר כתובתא דא בחיי ובתר חיי ואפילו
מגלימא דאכתפאי. והכל דלא כאסמכתא ודלא כטופסי דשטרי בביטול כל מודעי
זכו' ובפיסול עדיהן לדעת הרשב"א זלה"ה וחומר וחזוק שטר כתובתא דא כחומר
וחזוק כל שטרות הכשרים כתיקון הז"ל. ולא יבוטל ולא יפוסל שטר כתובתא דא.
וקענא מיד החתן הגזכר קעין גמור ושלם במנא דכשר למקנאי ביה מעכשיו כראוי
וכתקנת חכמים ז"ל לאשר זלקיים את כל הכתוב עליו בשטר כתובתא דא בלתי
שום שינוי ותמורה ותחבולה כלל ועיקר והכל שריר ובריר ואמת וצביב וגבון וקיים.

גאום _____ עד
גאום _____ עד

מודה אני ומאשר כל הגז"ל ובאתי על החתום יום הג"ל

חתן _____